

Saksframlegg og innstillinger til Engerdal fjellstyres møte 11.02.20.

Sak 01.20	Ark 012.1	
Godkjenning av innkalling og møtereferat fra møte den 18.12.19.		

Sak 02.20	Ark 016 / 017	Saksbeh.: OOps
Fjellstyrets representasjon i styrer, råd m.m. for fjellstyreperioden 2020 - 2023		

Saksdokumenter vedlagt:

- Ingen

Bakgrunn.

Engerdal fjellstyre er involvert i en rekke sammenslutninger og selskap som angår eller berører fjellstyret i forskjellig grad. Innimellom kommer derfor spørsmålsstillingen om hvem som skal representere fjellstyret i forskjellige anledninger i disse ulike sammenslutningene.

Disse sammenslutningene er:

- Landsmøtet i Norges fjellstyresamband.
- Årsmøtet i Sør-Trøndelag/Hedmark fjellstyresammenslutning.
- Destinasjon FemundEngerdal
- Rendalen Renselskap
- Styret i Femund-/Trysilvassdragets fiskefond.
- Samvirket Fishspot
- Nord-Østerdal/Røros Elgregion (NØR)
- Engerdal Jakt og Fiskeadministrasjon (EJFA)
- Stiftelsen Elgå Nasjonalparksenter
- Årsmøtet i Vekstra Drevsjø.
- Årsmøte i Sømåen veilag.
- Faglig rådgivende utvalg for Femundsmarka Nasjonalpark.
- Arbeidsgruppe for motorisert fricamping.

Saken fremmes av daglig leder ihht «Reglement, retningslinjer og stillingsbeskrivelser i Engerdal fjellstyre» (sak 03.13), pkt 9. Hensikten er å gi fjellstyret en samlet oversikt over fjellstyrets involvering i ulike forum, slik at representasjon kan gjøres helheltlig i starten av fjellstyreperioden. På den måten gis også styret mulighet til å fordele representasjon ut fra ulike vurderinger om kost/nytte, interesser og praktiske forhold.

Administrasjonens vurdering.

Landsmøtet i Norges fjellstyresamband.

Landsmøtet er fjellstyresambandets høyeste organ. Det avholdes annenhvert år, dvs at i løpet av en fjellstyreperiode er det som regel 2 møter. Disse avholdes som oftest på forsommeren og går over 2 dager. I tillegg til ulike temaer av faglig og orienterende art, er det landsmøtesaker som behandles på ordinært vis ved votering. 2020 er et jubileumsår (Fjellstyrene 100 år) og landsmøtet avholdes den 11 og 12 juni.

Engerdal er et stort fjellstyre sett i forhold til statsallmenningens areal, fjellstyrets omsetning og saksmengde, samt antall ansatte. Det er derfor ønskelig både ut fra egeninteresse og fra NFS at Engerdal er representert på årsmøtet.

Det er naturlig at styreleder representerer fjellstyret på landsmøtet, med nestleder som vara. Dersom disse skulle være forhindret for å delta er det kurant at øvrige styremedlemmer taler og voterer på fjellstyrets vegne på landsmøtet. Dersom det er spesielle saker av stor interesse for fjellstyret å mene noe om på landsmøtet, og ingen av styrets medlemmer kan delta, er det mulig å gi daglig leder mandat til å representere fjellstyret. Anbefalingen er at styret vedtar som utgangspunkt at styreleder med nestleder som vara opptrer på fjellstyrets vegne på Landsmøtene.

Utover noen av styrets medlemmer er det vanlig at daglig leder deltar på Landsmøtet i NFS.

Årsmøtet i Sør-Trøndelag/Hedmark fjellstyresammenslutning.

Fjellstyrene har på regionnivå en sammenslutning av fjellstyret, og det er etablert 4 slike regioner. Engerdal tilhører Sør-Trøndelag/Hedmark fjellstyresammenslutning. Fylkessammenslåinger har hittil ikke hatt innvirkning på inndeling av disse regionene.

I vår region har det de siste åra vært møte 1 gang pr år, der det dels er et faglig program med aktuelle temaer og informasjon fra NFS, Statskog m.fl. og dels selve årsmøtet som legger grunn for sammenslutningens virksomhet og det velges et styre. I år avholdes årsmøtet og fagdagen 9 og 10 mars på Røros.

Alle medlemmer i fjellstyret kan møte på årsmøtet, men i forhold til votering er det en fra hvert fjellstyre som kan opptre på vegne av sitt fjellstyre. Det er også her naturlig at representasjonen er fra styrets medlemmer, og det er naturlig å peke på styreleder og nestleder som i utgangspunkt ivaretar fjellstyrets interesser i årsmøtet.

Utover styrets medlemmer er det vanlig at daglig leder deltar på Årsmøtet og fagsamling i fjellstyresammenslutningen.

Destinasjon FemundEngerdal

Fjellstyret er medlem i Destinasjon FemundEngerdal, som er en medlemsorganisasjon for bedrifter i Engerdal og som primært driver med markedsføring av Engerdal i

reiselivssammenheng. Årsmøtet er selskapets øverste organ. Utover dette er det gjennom året flere medlemsmøter med teamer av faglig og orienterende art. Selskapet fungerer også som en utviklingsstøtte for sine medlemsbedrifter. Fjellstyret er et passivt medlem, og administrasjonen har kun deltatt på visse medlemsmøter og prosjekt som er relevant ift fiske og friluftsliv. Dette henger sammen med prioritering ift arbeidsoppgaver og at en ikke definerer seg som en reiselivsbedrift på samme måte som f.eks andre overnattingsbedrifter i kommunen. Det er flere måter å se dette på, men Fjelloven og tilhørende forskrifter setter antakelig visse grenser for hvor kommersiell et fjellstyre kan være, uten at dette egentlig er klart definert. Men dersom det er ønskelig kan fjellstyret bestemme en større grad av involvering.

Fjellstyret yter årlig et betydelig økonomisk bidrag til destinasjonsselskapet. Av den grunn er det relevant å avklare fjellstyrets involvering i selskapet. Administrasjonen er av den oppfatning at representasjon på årsmøtet med fordel bør være en av fjellstyrets medlemmer. Deltagelse på medlemsmøter bør vurderes ut fra kapasitet, men slik deltagelse kan med fordel være fra administrasjonen, siden det ofte er temaer som er tett knyttet til fjellstyrets daglige drift.

Rendalen Renselskap.

Engerdal fjellstyre er en relativt stor andelshaver i Rendalen Renselskap, og har under normale omstendigheter inntekter fra selskapet for bruk av beitearealer. Renselskapets formål er drift av rein, og drives etter konsesjon.

Årsmøtet er renselskapets øverste organ. Medlemsmøter utover dette er sjeldne. De seinere åra har styrets nestleder Reidar Åsgård møtt på årsmøtet på vegne av fjellstyret etter mandat gitt av fjellstyret i egen sak. Før dette satt tidligere daglig leder Morten Ås i styret. I løpet av et virksomhetsår er det kontakt mellom daglig leder og styreleder i renselskapet om praktiske ting, men det dreier seg stort sett om et fåtall telefonsamtaler.

Ordningen som har vært de 2-3 siste åra fungert bra, og det foreslås derfor at Engerdal fjellstyres utsending til årsmøtet velges blant styrets medlemmer.

Styret i Femund-/Trysilvassdragets fiskefond.

Femund-/Trysilvassdragets fiskefond forvalter en fondskapital etter fastsatte vedtekter. Sekretariatsfunksjonen alternerer mellom rådmennene i Engerdal og Trysil etter et fastsatt mønster definert i vedtektene. Videre oppnevnes det representanter fra styret etter vedtektene, der begge kommuner, rettighetshavere og interessegrupper skal være representert som definert i vedtektene og følger kommunestyreperiodene. I skrivende stund er det nylig avholdt et siste møte med «gammelt» styre der fjellstyret har hatt en representant. Fjellstyret regnes som rettighetshaver i denne sammenhengen.

I utgangspunktet for den perioden som nå er forbi, var fjellstyrets daglige leder oppnevnt som representant etter behandling i fjellstyret. Ganske snart viste det seg at dette medførte noe problematikk knyttet til inhabilitet, siden daglig leder også undertegner søknader fra fjellstyret om tildeling av fondsmidler. Representasjonen ble derfor framlagt for fjellstyret på nytt og det

ble da vedtatt at Reidar Åsgård skulle møte på vegne av fjellstyret, og Lena Øien var hans vara.

Fjellstyret er for øvrig kjent med status vedr. fondskapital og møtehyppighet gjennom sin korrespondanse med Rådmannen i Trysil det siste året.

I og med vedtektenes bestemmelser om representasjon og rullering, vil ikke Engerdal fjellstyre har noen representant til styret i kommende periode. Det er derfor ikke behov for å gjøre en oppnevning nå, men fondsstyret er tatt med i denne saken for oversiktens skyld.

Samvirket Fishspot.

Engerdal Fjellstyre er andelseier i samvirket Fishspot. Dette ble i sin tid etablert som et prosjekt for å utvikle og markedsføre fisket i Nord-Østlige deler av Hedmark. I forlengelsen av prosjektet ble Fishspot SA etablert. For å skaffe økonomiske midler til utvikling av salgskanaler, ble det etablert et AS der Inatur var den største aksjeeier sammen med Fishspot SA. Etter hvert ønsket ikke aksjeeierne i AS'et å tilføre mer utviklingskapital og det ble i 2018 enighet om at Inatur kjøpte opp Fishspot SA's eierandeler i Fishspot AS. De menneskelige ressursene i organisasjonen er derfor nå ansatt i Inatur, og samvirket Fishspot er tilbake ved utgangspunktet. Det pågår nå arbeid med å meisle ut hvordan organisasjonen skal fungere og hva den skal jobbe med i åra som kommer.

Årsmøtet er samvirkets høyeste organ. Fjellstyret har 1 andel i samvirket. Vurderingen er at fjellstyrets representasjon gjennom daglig leder er tilstrekkelig, og det foreslås at dette videreføres.

Nord-Østerdal/Røros Elgregion (NØR)

Engerdal fjellstyre er med i Nord-Østerdal/Røros Elgregion (NØR) med sine arealer som ligger nord for Isterfossen – Lillebo på begge sider om Femunden. Elgregionen samordner arbeidet med elgforvaltning over et større område gjennom sine bestandsplaner. Hensikten med etableringen er at forvaltningsområdet skal være såpass stort at en fanger opp problemstillinger knyttet til avskyting og trekkelg. På den måten unngår en bedre konflikter og interessemotsetninger i forhold til beiteskader og andre ulemper med naturlige sesongvariasjoner i elgtetthet.

Engerdal fjellstyres representasjon er senest avklart i egen fjellstyresak 30.16. og det er daglig leder som formelt representerer fjellstyret på årsmøtet og ulike arbeidsmøter i elgregionen. Dette fungerer rimelig godt, og det foreslås derfor at denne ordningen videreføres.

Engerdal Jakt og Fiskeadministrasjon (EJFA)

Engerdal Jakt og Fiskeadministrasjon (EJFA) er en sammenslutning av lokale jeger- og fiskeforeninger, fjellstyret og kommunen. Organisasjonen er et samarbeidsforum for ulike spørsmål som berører jakt og fiskeinteressene i kommunen. Organisasjonen har ligget i dvale i mange år, og det avholdes ikke årsmøter lenger. Det kan allikevel være hensiktsmessig å

oppnevne representant, og fjellstyret bør engasjere seg slik at organisasjonens være eller ikke være avklares. Det har også vært knyttet en økonomi til EJFA, og av hensyn til denne bør de involverte parter møtes for å avklare forholdene.

EJFA var i sin tid en aktiv organisasjon som utga et eget informasjonsblad. Fjellstyret var sentrale i arbeidet. Fjellstyret har for ikke så mange år siden gitt økonomisk støtte til arrangering av jegerprøvekurs (siste i 2014). Men det er nok en del år siden sist det er avholdt årsmøte.

Stiftelsen Elgå Nasjonalparksenter

Engerdal fjellstyre har vært representert i styret i stiftelsen Elgå Nasjonalparksenter. Stiftelsen er huseier til senteret. Driften ved senteret er under omlegging med utvidet drift, og ikke alle detaljer er klare for hva styret skal involvere seg i. Uansett har styret fortsatt en funksjon, og det er derfor ryddig å avklare fjellstyrets representasjon.

I forrige periode har Lena Øien vært fjellstyrets representant i styret, med Monica Bye Spånberg som vararepresentant. I og med ny driftsform har vært tema, har styret hatt møter vedrørende dette. Møtehyppighet vil derfor sannsynligvis avhenge litt av i hvilken grad styret involverer seg i prosessen med ny driftsform.

Administrasjonen anbefaler at dagens ordning med representasjon fra fjellstyremedlemmene videreføres.

Årsmøtet i Vekstra Drevsjø.

Vekstra er en samvirkebedrift der Fjellstyret er med. Målt etter lokale forhold, er Fjellstyret en relativt stor kunde. Andelseierne kalles hvert år til årsmøte. Fjellstyret har ikke vært noen aktiv part, og pr i dag møter det ikke noen fra fjellstyret på årsmøtet. Daglig leder er riktignok i valgkomiteen, men engasjement i samvirket utover dette er begrenset.

Fjellstyret bør ta stilling til om en bør stille på årsmøtet og i så fall hvem dette bør være. Administrasjonen har ingen bestemt oppfatning av hvordan representasjonen bør være.

Årsmøte i Sømåen veilag.

Som følge av Jordskiftesak 0420-2015-0013 har Engerdal fjellstyre andel, om enn noe beskjedent – i veien som går fra riksvegen ved Vesterheim i Sømådalen og mot Fjordingshaugen. Dette fordi fjellstyret har en interesse i den gjennom sin åpne bu i Århovden. De øvrige andelshaverne er Henning Søndmør, Jorunn Sømåen, Frode Sømåen og Statskog SF. Laget har et s.k. proratarisk ansvar, dvs ansvar i samsvar med andelene i laget.

Det foreligger vedtekter for veiforeningen, men den er nok ikke oppegående enda. I hvert fall har fjellstyret hittil ikke mottatt innkalling til årsmøte. Dette bør imidlertid skje før eller siden, da det er noen spørsmålsstillinger knyttet til bomavgift, vedlikehold og drift. En må derfor regne med at veilaget kommer i drift snart og det er da relevant å avklare representasjon.

Faglig rådgivende utvalg for Femundsmarka Nasjonalpark.

Faglig rådgivende utvalg for Femundsmarka Nasjonalpark er som navnet tilsier nettopp et faglig og rådgivende utvalg. Dette er bredt sammensatt og gir råd og syspunkter til nasjonalparkstyret og -forvalter i ulike saker. Rådet kalles sammen 1-2 ganger pr år med varierende regelmessighet. Møtehyppigheten beror nok en del på behov. Daglig leder ble for noen år tilbake forespurt om å sitte der og har vært med i flere møter de seinere åra. En ser heller ingen grunn til å endre praksisen med at fjellstyret er representert administrativt, men det har heller aldri vært noen større vurdering rundt dette. Spørsmålet legges derfor fram for styret med anbefaling om å videreføre dagens praksis med representasjon.

Arbeidsgruppe for motorisert fricamping.

Engerdal kommune gjennomført våren 2019 en høring på oppheving av «Forskrift om plasseringstid i forbindelse med motorisert fricamping». Fjellstyret avga høringsuttalelse i sak 31.19. Etter gjennomført høringsperiode fattet kommunen vedtak om å utsette saken og drøfte mulige framgangsmåter med de partene som var med i prosjektet fra 2002 og utover. Arbeidsgruppen besto da av representanter fra kommunen, Statskog, Fjellstyret og reiselivsnæringen.

Det er dermed nå ønskelig at fjellstyret er representert. Når den forrige arbeidsgruppen var aktiv, var daværende styreleder og daglig leder med i gruppa.

Den 30. januar var daglig leder innkalt til møte med Engerdal kommune, Statskog og Destinasjon Femund Engerdal for å drøfte videre vei i saken. Tidligere ordfører i Engerdal, Reidar Åsgård var også innkalt siden han var ordfører på den tiden arbeidsgruppen var virksom og kjenner historien og saken godt.

Det kan derfor være nærliggende å peke på muligheten for at fjellstyrets nestleder og daglig leder sitter med i denne arbeidsgruppen som nå er under etablering. Det er skissert at arbeidsgruppen vil være virksom i første halvdel av 2020. Det er således ikke et forum som etableres permanent.

Neste møte i gruppa er for øvrig berammet til den 12 februar, altså dagen etter fjellstyrets møte.

Administrasjonens forslag til vedtak:

Engerdal fjellstyres representasjon i ulike organisasjoner og sammenslutninger er for perioden 2020 -2023 som følger:

1. Til Landsmøtet i Norges fjellstyresamband møter styreleder, med styrets nestleder som vara, og opptrer på vegne av Engerdal fjellstyre i vedtakssaker. Øvrige styremedlemmer kan også møte på Årsmøtet dersom styrets leder eller nestleder er forhindret fra å delta. Så langt praktisk mulig gir Fjellstyret sin representant mandat i saker som har stor og prinsipiell betydning for fjellstyret.

2. Til Årsmøtet i Sør-Trøndelag/Hedmark fjellstyresammenslutning møter styreleder, med styrets nestleder som vara, og opptrer på vegne av Engerdal fjellstyre i vedtakssaker. Øvrige styremedlemmer kan også møte på Landsmøtet dersom styrets leder eller nestleder er forhindret fra å delta. Så langt praktisk mulig gir Fjellstyret sin representant mandat i saker som har stor og prinsipiell betydning for fjellstyret.
3. Til Årsmøtet i Destinasjon FemundEngerdal møter _____ med _____ som vara. Daglig leder avgjør deltagelse på medlemsmøter gjennom året ut fra kapasitet og relevans.
4. Til Årsmøtet i Rendalen Renselskap møter _____ med _____ som vara.
5. Som Engerdal fjellstyres representant til årsmøtet i samvirket Fishspot oppnevnes daglig leder.
6. Som Engerdal fjellstyres representant til styret i elgregion NØR oppnevnes daglig leder Ole Opseth med Fjelloppsyn Bjørnar Johnsen som vararepresentant.
7. Til Årsmøtet i Engerdal Jakt og Fiskeadministrasjon møter _____ med _____ som vara.
8. Som Engerdal fjellstyres representant til styret i Stiftelsen Elgå Nasjonalparksenter oppnevnes _____ med _____ som vara.
9. Til Årsmøtet i Vekstra Engerdal møter _____ med _____ som vara.
10. Til Årsmøtet i Sømåen veilag møter _____ med _____ som vara.
11. Som Engerdal fjellstyres representant til Faglig Rådgivende utvalg for Femundsmarka Nasjonalpark oppnevnes daglig leder.
12. Som fjellstyrets representanter i arbeidsgruppe for motorisert fricamping møter Reidar Åsgård og daglig leder.

Sak 03.20	Ark 611	Saksbeh.: OOps
Småviltjakta 2020.		

Saksdokumenter vedlagt:

- Forslag til opplegg for Småviltjakta 2020.

Innledning

Jakt på småvilt har lange tradisjoner i vårt område. I tidligere tider var dette en ressurs som hadde økonomisk betydning for de som bodde her, dels gjennom salg av fuglevilt og dels gjennom salg av pelsverk. I tillegg kom verdien av viltet som mat. I dag er verdien knyttet til rekreasjon, sjøl om aktiv fangst av smårovvilt kan gi en slant i form av skuddpremie. Uttaket av f.eks rype er begrenset gjennom fangstkvoter og antallsbegrensninger, slik at dette har neppe stor betydning som matkilde i husholdningen.

Fjellstyrets forvaltning av småviltet er regulert gjennom flere lover og tilhørende forskrifter. Fjellevens § 23 er grunnleggende. Videre sier formålsparagrafen i Forskrift om jakt mv. i statsallmenning: «*vilt og fisk skal forvaltes slik at hensynet til det biologiske mangfoldet ivaretas. Innenfor denne ramme skal ressursen utvikles med sikte på å ivareta rettigheter etter fjelloven, fremme det lokale næringslivet og sikre allmennheten adgang til jakt, fiske og friluftsliv*». Videre setter Naturmangfoldloven og Viltloven med tilhørende forskrifter rammer for hvordan høsting og forvaltning av arter skal skje.

Fjellstyret i Engerdal har tradisjon for årlig å vedta opplegg for småviltjakta. De senere år har flere fjellstyret utarbeidet driftsplaner for småvilt som definerer målsettinger og gir rammer for jaktuttak, korttyper, jaktregler, prissetting, fordeling mellom innen- og utenbygds m.m. Engerdal fjellstyre har i sine vedtak hensyntatt de årlige takseringene som blir gjort. I tillegg er de lokale forhold vektlagt. Sammen utgjør dette et kunnskapsgrunnlag som anses tilstrekkelig for å bestemme avskytingen av de ulike artene.

Jakt etter rype og dels skogsfugl er en populær jaktform i Norge, og etterspørselen etter jaktkort for dette er stor. Samtidig har bestandsstørrelsen av disse artene hatt en nedadgående utvikling i mange områder de seinere åra. Det har derfor vært nødvendig å innføre ulike former for begrensning i jaktuttaket, og slike begrensninger er nå vanlig mange steder. Engerdal fjellstyre har de seinere åra hatt kort- og fangstbegrensning på fugl i september. Ikke alle år har det vært åpent for jakt etter septemberperioden. Også for hare har det vært begrensninger i kortantallet i september for å unngå for høyt jakttrykk. Dette gikk fjellstyret bort fra i 2015, da erfaringene viste at ikke alle kort ble solgt i september. For andre jaktbare småviltarter er det ikke noen begrensning i forhold til kortantall eller fangstkvoter. For rådyr og bever er det egne bestandsplaner og ordninger som følge av det.

Både fjelloven og tilhørende forskrift legger visse føringer for fjellstyrets administrering av småviltjakta. I fjellovens § 23, første ledd, står det at alle som siste året har vært og som fremdeles er fast bosatt i Norge, skal ha rett til under like vilkår å oppnå mulighet til å drive

jakt uten hund på småvilt. Dersom fjellstyret ikke skiller på jegere med eller uten hund, må en forholde seg til § 23, første ledd. Fjellstyret har imidlertid myndighet til å regulere antall jegere en slipper til, men må da sørge for en rimelig fordeling mellom uten- og innenbygdsboende. Direktoratet for Naturforvaltning (DN) anser generelt på statsallmenning en 60/40 fordeling som rimelig. Engerdal fjellstyre har hatt praksis for å forbeholde en andel av jaktkortene til lokale overnattingsbedrifter, slik at disse bedriftene fritt kan selge disse. En slik praksis har DN tidligere uttalt at er greit, så lenge andelen ikke overstiger 40 %¹.

Det er ellers verdt å nevne at fastsettelse av regler for jakt og fiske i statsallmenningen er enkeltvedtak som skal behandles etter fjellovens og forvaltningslovens bestemmelser. Normalt er det klagefrist på tre uker på enkeltvedtak, men en ny forskrift fastsatt av Statskog i 2010, gjør at fjellstyrevedtak fattet etter fjellovens § 23 (3) tar til å gjelde etter en uke. For fjellstyret innebærer dette at organet med en ukes frist kan ”(...) avgrense talet på vilt av ulike slag som nokon kan felle eller fange, måten og området for jakta og fangsten. Fjellstyret kan og avgrense talet på dei som kan få høve til å drive fangst av småvilt (...)”. Forskriften kom som følge av at det i forkant av småviltjakta kunne være behov for å innskrenke tidligere vedtatt jakt, for eksempel som følge av urovekkende dårlige småviltbestander.

Produksjon og tetthet de seinere åra.

2010 – 2015.

Etter to historiske smågnagerår 2010 og 2011 ble det kollaps i gnagerbestanden i Engerdal vårvinteren 2012 og da snøen smeltet fantes det ikke spor etter smågnagere. Normalt blir da rype og skogsfugl, både i eggfase og tidlig kyllingfase, utsatt for et dertil større predasjonstrykk fra rev, kråkefugl, rovfugl og annet smårovvilt. Våren 2013 var det noe smågnagere å se og forhåpninger om en bedre kyllingproduksjon, men stamfuglbestanden var lav og det ble et dårlig produksjonsår. Våren 2014 var det til dels mye smågnagere å se på innmark noen steder, i skogen og på fjellet var det derimot lite smågnagere å se spor etter. Utover sommeren ble det mer smågnagere å se i fjellet og det dukket opp en del lemen i noen fjellområder. Stamfuglbestanden var fortsatt lavere enn ønskelig og i noen områder var det lite fugl å finne, i andre områder var gledelig nok rypekullene større og flere enn rypetakseringene fanget opp. Den overvåkingen av reirlokalteter på rype- og skogsfugl som ble gjennomført vår/forsommer 2014 tydet på samme store eggrøvinga som foregående år. Med fortsatt stort predasjonstrykk på egg og kyllinger og en lav stamfuglbestand var ikke forventningene til et godt småviltår spesielt store og jakttrykket ble redusert ved en kort jaktperiode med begrenset antall kort og fangstbegrensninger.

Etter noen dårlige – middels år med tanke på fugletilgangen var det derfor knyttet litt forhåpninger til 2015. I visse områder av allmenningen ble det meldt om relativt bra med stamfugl på sen vinteren. Været utover våren og forsommer gjorde imidlertid sitt til at alle

¹ Norges fjellstyresamband. Rapport fra småviltutvalget 2007-2008. 18s.

forhåpninger ble knust. Takseringen i august påviste da også veldig dårlig kyllingproduksjon og lav tetthet av fugl. I tillegg ble det rapportert om små kyllinger sent på sommeren/tidlig høst, noe som indikerer omlegging. Resultatet fra kameraovervåking av reir viste også, som tidligere, lav kyllingoverlevelse. I prosjektet ble det under rugeperioden påvist at en røy døde på reiret. Dette viser at det å få fram kyllinger er en kolossal energiinvestering. Når i tillegg miljøforholdene er ugustige blir det rett og slett for mye for visse voksne individer også.

2016

Etter det dårlige året i 2015 var det knyttet stor spenning til 2016. Bedre klimatiske forhold på forsommeren og observasjoner av enkelte rype- og skogsfuglkull under sommeren var noe av det oppsynet kunne konstantere før takseringen.

Rype- og skogsfugltakseringen i Engerdal ble gjennomført på tradisjonelt vis i august hvor over 40 taksører med hunder gikk 61 faste linjer med snittlengde ca 3 km. Opplegget fra 2015 med noen flere linjer inrettet for å bedre fange opp situasjonen for skogsfugl ble videreført.

Takseringsresultat for 2016 viste at rypa hadde en kyllingproduksjon på 3,9 (1,5 i 2015) kyllinger pr høne (med et konfidensintervall mellom 2,8 og 4,9). Tettheten med fugl var 4,7 (2,7 i 2015) pr km² (med et konfidensintervall mellom 3,1 og 7). På 118 km linje ble det gjort 45 observasjoner av fugl og til sammen er det observert 252 fugl på disse linjene.

For skogsfugl lå kyllingproduksjonen på 1,9 (CL 2,5 – 7,5)(1,1 i 2015), mens den totale tettheten av fugl er 4,4 pr km² (CL 0,9 – 2,8) (1,6 i 2015). På 140 km taksert linje ble det gjort 48 observasjoner med til sammen 150 fugl.

Resultatet viste i sum at det i var en oppgang både i tetthet av fugl og produksjon, sammenlignet med 2015. Fjellstyret valgte ikke å åpne for jakt på rype og bare et begrenset antall kort på skogsfulg i oktober, jfr vedtak i sak 60.16.

2017

I 2017 viste takseringen for merparten av statsallmenningen at rypa hadde en kyllingproduksjon på 5,5 (3,9 i 2016 og 1,5 i 2015) kyllinger pr par (med et konfidensintervall mellom 4,4 og 6,6). Tettheten med fugl er 11,3 (4,7 i 2016 og 2,7 i 2015) pr km² (med et konfidensintervall mellom 7,4 og 17,3). På 125 km linje ble det gjort 75 (45 i 2016) observasjoner av fugl og til sammen er det observert 503 (252 i 2016) fugl på disse linjene.

For den sørlige delen av statsallmenningen som har fjellområder felles med den privateide delen i kommunen var tallene høyere. Det skuldes nok at disse områdene jevnt over har en høyere produksjon, og historisk er det også slik at disse områdene har hatt en høyere tetthet og større produksjon enn områdene lenger nord i kommunen.

For skogsfugl lå kyllingproduksjonen på 2,4 (CL 1,7 – 3,1)(1,9 i 2016 og 1,1 i 2015) pr høne, mens den totale tettheten av fugl er 5,3 pr km² (CL 0,9 – 2,8) (4,4 i 2016 og 1,6 i 2015).

På 125 km taksert linje ble det gjort 55 (48 i 2016) observasjoner med til sammen 174 (150 i 2016) fugl.

2018

Takseringsresultat 2018 for merparten av statsallmenningen viser at rypa hadde en kyllingproduksjon på 5,6 (5,5 i 2017, 3,9 i 2016 og 1,5 i 2015) kyllinger pr par (med et konfidensintervall mellom 4,7 og 6,6). Tettheten med fugl er 14,8 (11,3 i 2017, 4,7 i 2016 og 2,7 i 2015) pr km² (med et konfidensintervall mellom 10 og 21,9). På 120,7 km linje er det gjort 101 (75 i 2017 og 45 i 2016) observasjoner av fugl og til sammen er det observert 705 (503 i 2017 og 252 i 2016) fugl på disse linjene. Oppsummert for rype kan en derfor si at sammenlignet med 2017 hadde kyllingproduksjonen økt marginalt, tettheten av fugl var høyere og det var merkbart flere fugleobservasjoner langs linjene i 2018. Sammenlignet med 3-4 år tilbake i tid, var rypebestanden bra, spesielt i de sørlige deler av kommunen.

For skogsfugl lå kyllingproduksjonen på 5 (CL 3,2 – 6,8) (2,4 i 2017, 1,9 i 2016 og 1,1 i 2015) pr. høne, mens den totale tettheten av fugl var 6,3 pr km² (CL 4,5 – 8,8) (5,3 i 2017, 4,4 i 2016 og 1,6 i 2015). På 121,9 km taksert linje er det gjort 66 (55 i 2017, 48 i 2016) observasjoner med til sammen 242 fugl (174 i 2017 og 150 i 2016) fugl. Oppsummert for skogsfugl kan en derfor si at sammenlignet med 2017 hadde kyllingproduksjonen økt merkbart, tettheten av fugl var noe høyere og det ble gjort flere fugleobservasjoner langs linjene.

Resultatene viste i sum at det i 2018 var en oppgang både i tetthet av fugl og produksjon av kyllinger. Noterbart er at ryper og skogsfugl ikke har hatt helt lik utviklingstrend de siste åra. Dette har betydning for hvilke vurderinger en bør gjøre i forhold til jaktordningen.

2019

Takseringsresultat 2018 for merparten av statsallmenningen viser at rypa hadde en kyllingproduksjon på 1,7 (5,6 i 2018, 5,5 i 2017, 3,9 i 2016 og 1,5 i 2015) kyllinger pr par (med et konfidensintervall mellom 1,1 og 2,2). Tettheten med fugl er 2,2 (14,8 i 2018, 11,3 i 2017, 4,7 i 2016 og 2,7 i 2015) pr km² (med et konfidensintervall mellom 1,4 og 3,3). På 120,8 km linje er det gjort 48 (101 i 2018, 75 i 2017 og 45 i 2016) observasjoner av fugl og til sammen er det observert 153 (705 i 2018, 503 i 2017 og 252 i 2016) fugl på disse linjene. Oppsummert for rype kan en derfor si at sammenlignet med 2018 var kyllingproduksjonen markant lavere, tettheten av fugl var lavere og det var merkbart færre fugleobservasjoner langs linjene i 2019. Flere av parametrene var nede på nivå med 2015 og 2016, som var meget dårlige. Som tidligere år, var trenden at både produksjon og tetthet er noe høyere sør på allmenningen.

For skogsfugl lå kyllingproduksjonen på 0,4 (5 i 2018, 2,4 i 2017, 1,9 i 2016 og 1,1 i 2015) pr. høne med et konfidensintervall 0,2 – 0,6, mens den totale tettheten av fugl var 4,7 pr km² (CL 2,7 – 8,2) (6,3 i 2018, 5,3 i 2017, 4,4 i 2016 og 1,6 i 2015). På 122,9 km taksert linje er det gjort 58 (66 i 2018, 55 i 2017, 48 i 2016) observasjoner med til sammen 88 fugl (242 fugl i 2018, 174 i 2017 og 150 i 2016) fugl. Oppsummert for skogsfugl kan en derfor si at

sammenlignet med 2018 var kyllingproduksjonen merkbart lavere, tettheten av fugl var lavere og det ble gjort markant færre fugleobservasjoner langs linjene.

Resultatene viste i sum at det i 2019 var et dårlig år med tanke på både tetthet av fugl og produksjon av kyllinger. Noterbart er at ryper og skogsfugl ikke har hatt helt lik utviklingstrend de siste åra. En har ikke hatt riktig den samme økningen i skogsfugltettheten og – produksjon som en har sett på ryper i 2016 og 2017. Generelt viser takseringen en lav tetthet med skogsfugl sammenlignet med mange andre områder. Dette har betydning for hvilke vurderinger en bør gjøre i forhold til jaktordningen.

I sitt februarmøte 2019 vedtok fjellstyret å forhåndsselge 140 ukeskort i september. Etter taksering i august vedtok fjellstyret å opprettholde de forhåndssolgte jaktkorta med fangstbegrensinger, men ikke åpne for jakt utover dette. Jaktrapporteringen viser at hver jeger i gjennomsnitt jaktet 3,2 dager og det ble skutt 206 liryper, 16 fjellryper, 8 tiur og 7 orrhaner i løpet av perioden 10/9 – 23/9. Til sammenligning var teoretisk jaktuttak ved full utnyttelse av ukeskvoten totalt 840 ryper og 210 skogsfugl.

Takseringsresultater, statistikk og forvaltningsmessige aspekter.

De seinere åra har det vært en utfordring for fjellstyret å finne en god balansegang mellom det å være tilbyder av jakt og det å være en ansvarlig forvalter. Fjellstyret har allikevel lagt til grunn hensynet til bestandene i sin utforming av opplegg for jakta og hvor stort kortantall som skal være tilgjengelig.

Generelt viser undersøkelser at fugletettheten i Engerdal jevnt over er lavere enn mange andre områder i Norge («Program for terrestrisk naturovervåking» - NINA). Produksjonsgrunnlaget fra naturens side kan forklare noe av dette. Det er også mange ulike faktorer som er med på å bestemme tilgangen og produksjonen av hønsefugl.

Fugletakseringer slik det blir gjort mange steder i dag er gjenstand for diskusjon. Takseringene gir kanskje ikke et eksakt og komplett bilde av situasjonen, men gir allikevel et bilde på hvordan bestandene utvikler seg fra år til år, og kan fortelle noe om hvorvidt det er mye eller lite fugl sammenlignet med tidligere år. Det gir rettighetshaverne flere viktige parametere som kan brukes når en skal bestemme hvor mye fugl en kan ta ut. Takseringene er i dag en akseptert metode og brukes av veldig mange spesielt i forvaltningen av rype. Det er det eneste brukbare verktøyet som er tilgjengelig om en ønsker å ha en faktabasert tilnærming til spørsmålsstillingen rundt beskatning.

Takseringsresultatene for statsallmenningen i Engerdal fra 2007 – 2018 viser i disse årene en gjennomsnittlig kyllingproduksjon på 4,3 kyllinger/høne (1,5 – 7,25) for rype og 2,5 kyllinger/høne for skogsfugl (0,6-5,0). Som nevnt er nok takseringslinjene lagt opp til å finne rype, slik at det er et usikkert materiale for skogsfugl. Fjellstyret har derfor lagd noen flere takseringslinjer for bedre å fange opp hvordan det står til med skogsfuglen. Som referert over ligger resultatet for 2015 betydelig lavere enn det som var resultatene i perioden 2007 – 2014, samt at det var en oppgang i 2016, 2017 og 2018. Det er allikevel vanskelig å si noe sikkert nå om både tetthet og produksjon, noe som gjør at fjellstyret gjør seg tjent med å vedta

et så robust opplegg for småviltjakta som mulig på forhånd. I tillegg er det slik at når en skal bestemme høsting i små bestander stilles det større krav til å vite noe om bestanden og potensielt høstingsnivå. Derfor blir takseringene viktige.

Man kan teoretisk basere forvaltningen (avskytingen) av rype og skogsfugl på tre modeller:

- 15%-modellen (Sandercock m.fl. 2011); Som går ut på at en avskyting på 15% er bærekraftig.
- Biologisk referansepunkt (Andersen og Thorstad 2013); denne modellen baserer seg på et mål for hekkebestand. Ved å estimere total bestand og trekke fra dødelighet og ønsket hekkebestand kommer en fram til jaktuttaket.
- Kyllingmodellen (Kastdalen 1992, Pedersen og Storaas (red) 2013); Modellen tar utgangspunkt i beregninger om at hver lirypehøne må produsere 2,5 kyllinger (som overlever gjennom sommeren) for at bestandsstørrelsen skal være lik neste år. Produksjon over dette kan tas ut ved jakt.

Alle disse tre tilnæringsmetodene har elementer i seg som en kan bruke i praktisk forvaltning. Videre må en også ta hensyn til lokale forhold og utøve en viss grad av skjønn når en skal bestemme antall jaktkort, fangstkvoter m.m.

Fjellstyret bør strebe etter å ha en så bærekraftig forvaltning av småviltet som mulig. I og med etterspørsel og jakttrykk på rype og skogsfugl er såpass stor vil mye av dette fokuset være å finne modeller der en tar hensyn til fugletilgangen. For å sikre at det er en sammenheng mellom jaktuttak og tilgangen på fugl, må takseringsresultatene relatere seg til areal og erfaringstall for beskatning. Dette er forsøkt gjort i Engerdal for å sikre at en ikke overbeskatter bestanden.

Det er også nødvendig at fjellstyrene og andre rettighetshavere viser ansvarlighet i tråd med intensjonene i gjeldende lover. Seneste året har det vært mye fokus på at rypa er klassifisert som «nær truet» i den nasjonale rødlista. Dette skaper unektelig utfordringer for dem som skal forvalte Norges mest populære jaktvilt. Oppfatningen er at forvaltere må vise ansvarlighet og basere forvaltningen på relevante fakta (adaptiv forvaltning). Å ha en administrasjon av jakta som ikke tar hensyn til faktisk fugletilgang, som man best får kjennskap til gjennom taksering, og som i liten grad tar til seg nye kunnskaper, vil på sikt undergrave prinsippet om lokal forvaltning.

Ved å gjøre enkle beregninger med å relatere fugletetthet med tilgjengelige arealer for rype og skogsfugl på statsallmenningen i Engerdal, finner en at de siste årene ikke har vært et stort uutnyttet jaktpotensial. Snarere har antallet kort og den beskatningen som har skjedd ligget tett oppunder det en kan beregne som høstbart overksudd.

Som tiltak for å bedre fuglebestanden har det bl.a. vært pekt på fredning av brunfugl (skogsfugl) og predatorbekjempelse. Begge har opp gjennom tiden vært diskutert og omdiskutert. I dag er vel oppfatningen at fredning av brunfugl kan være et grep å gjøre spesielt i lave bestander. Fjellstyret har de siste åra hatt en begrensning i uttaket av brunfugl gjennom fangstkvoten.

Når det gjelder desimering smårovviltet er det i dag en utbredt oppfatning at det kan være et bra tiltak. Fjellstyret har da også stimulert til økt uttak av smårovvilt sammen med EJFA og NJFF. Hvilken effekt dette har hatt er vanskelig å kvantifisere. Området er også stort, så det

kan tenkes at det er vanskelig å oppnå en tydelig effekt på hele området. Men lokalt har det innvirkning og det er rimelig å anta at det har det på en større skala også.

Prissetting og korttyper.

Prisene for småviltjakt på statsallmenningen i Engerdal har tradisjonelt ligget under prisrammene angitt i *Forskrift om jakt, felling, fangst og fiske i statsallmenninger*. Forskriften ble revidert i 2016, og rammene er justert noe oppover i takt med prisutviklingen.

Fjellstyret har tidligere mottatt synspunkter på prisnivået fra innenbygds jegere. Disse har i utgangspunktet halv pris sammenlignet med utenbygds jegere. Dette er en ordning med tradisjon i Engerdal, men praktiseres ikke av alle fjellstyrer rundt omkring i Norge.

Generelt ligger prisene vel under de rammer som angis i nevnte forskrift. Forskriften setter rammene for prissettingen av hensyn til brukergruppen. På den måten vil prissetting som ligger innenfor rammen ikke virke prisdrivende. Uansett skal prisen gjenspeile tilbudet. Og så lenge størstedelen av statsallmenningen i Engerdal ikke representerer spesielt høgproduktive arealer er det rimelig at man ligger under maksnivå angitt i rammen. Man regulerer uttaket best på andre måter enn gjennom prisen, det vil si gjennom kvotebegrensninger og tettheten av antall jegere/kortbegrensing.

Med de rammebetingelser som har vært for fuglejakta, har i realiteten alt kortsalg på rype og skogsfugl som fjellstyret har hatt de senere åra vært regulert. Dette medfører at en kan fravike noen av kravene til ulike korttyper som ligger i forskriften. Det er nærmest urealistisk med dagens situasjon at en vil komme tilbake til et opplegg med fritt kortsalg og fri avskyting hele jaktseasonen på rype og skogsfugl. Korttypene og -antall knyttet til fugl vil derfor antakelig måtte være sterkt regulert i mange år framover.

Tilbud og etterspørsel.

Etterspørselen etter fuglejakt er stor. I 2018 var det i underkant av 1300 søkere til 140 ukeskort i september, mens det var 195 søkere til 125 periodekort i oktober -november. Tidligere har det visse år vært slik at under 20 % av utenbygdsboende interessenter får kort. Det sier seg selv at når de aller fleste som ønsker kort ikke får det, er det mange som blir skuffet. Spesielt har en del hytteeiere uttrykt stor skuffelse over at de år etter år søker men ikke opplever å få kort. De mener at de står i en litt annen stilling i og med at de eier hytte i kommunen og derigjennom bidrar til økonomien. De som har hatt hytte her i en årrekke føler også en tilhørighet til området. Som en følge av dette er intrykket nå at det er flere som vurderer å bosette seg eller allerede har bosatt seg på hytta, nettopp for lettere å oppnå muligheten til å få tilgang til jakt.

Det er naturlig at innenbygds jegere ønsker tilgang til jakt en lengre periode av høsten, i og med de bor i jaktområdet. Det er vanskelig å tilby andre ordninger for innenbygds enn for utenbygds jegere, og både *Fjellogen* og *Forskrift om jakt, felling, fangst og fiske i statsallmenninger* legger opp til at det skal være mulig å oppnå jakt under like forutsetninger og like korttyper.

Salgssprosedyre og korttildeling.

For foregående jaktår har fjellstyret solgt alle ikke-antallsbegrensede kort via nettportalen Inatur.no samt via digital forhandlerløsning hos lokale forhandlere. De antallsbegrensede korta ble solgt digitalt, der det er automatisk oppfølging av tildeling, betaling og rapportering. Erfaringene fra dette er positive.

For noen år tilbake hadde fjellstyret en ordning med forhåndssalg av kort etter en søknadsrunde og påfølgende trekning. Ordningen er tidsmessig krevende og medførte en omfattende administrasjon av relativt få kort. Dette viste seg dessuten problematisk når man sto ovenfor spørsmålsstillingen om man faktisk hadde grunnlag for å åpne for jakt i det hele tatt. Fjellstyret har derfor de to siste åra ventet til etter taksering med å bestemme kortantall, fangstbegrensinger, korttyper og jaktperioder. Dette innebærer at kortomsetningen fra utlysning, søknadsrunde, trekning, utsending av tilbud blir veldig hektisk. Samtidig er det vanskelig for jegerne å planlegge jakthøsten når man ikke vet om en får kort eller ikke hos oss før i verste fall en dag eller to før jakta.

Fjellstyret har også hatt tradisjon for å tildele en del kort turistbedrifter som i sin tur kan tilby disse som en form for pakkeløsning. Dette er en god ordning som sikrer lokal verdiskapning. Derimot har den vist seg vanskelig å videreføre når tilgangen på fugl er dårlig. Fjellstyret har også fattet vedtak om at ved lave tettheter vil disse kortene ikke tildeles.

Opplegget for rype- og skogsfugljakt på statsallmenningen 2020.

For 2020 foreslås det fra administrasjonens side en videreføring av samme opplegget som var i 2019. Dette innebærer at det foreslås å forhåndsselge 140 kort nå i april. Skulle takseringen vise fortsatt gode bestander så kan det vurderes å legge ut flere kort. Dette gjøres gjennom fjellstyrevedtak etter at takseringsresultatet er kjent.

Det kan gjøres forskjellige vurderinger om dette er fornuftig eller ikke, så lenge vi ikke kjenner bestand eller produksjon nå i år. Administrasjonens oppfatning er at et såpass lite kortantall som foreslås kan forsvares sjøl i et dårlig år. Ved salg av kortene tas det forbehold om at avlysning kan skje. Og det vurderes også som en grei ordning at jegerne gis mulighet til å frivillig avstå fra tilbudet (refusjon) dersom de ønsker det ut fra bestandshensyn.

I sak 03.15 vedr jaktkort til turistbedrifter fattet Fjellstyret vedtak om at ordningen kunne videreføres *under forutsetning av at fugletilgangen ikke blir dårligere*. På bakgrunn av dette har ikke fjellstyret fordelt kort til turistbedrifter de seinere åra. Hadde man gjort det er vurderingen at det totale kortantallet ville blitt for stort i forhold til faktisk forekomst av fugl. Det blir derfor vanskelig å på forhånd love ut jaktmuligheter som viser seg å ikke finnes. Derfor foreslås ikke tildeling til turistbedrifter i denne omgang.

Det som administrasjonen foreslår er ett opplegg mye likt det fjellstyret har hatt de siste to åra med i hovedsak to korttyper:

- Ett småviltkort som ikke inkluderer ryper og skogsfugl. Dette kortet har ingen begrensinger på antall, og kan selges som dag, 3-dag, uke og sesong. Kortet gjelder for jakt på alle jaktbare småviltarter unntatt ryper og skogsfugl.
- Ett småviltkort som inkluderer ryper og skogsfugl og som begrenses antallsmessig. Dette selges som ukeskort i september. Det vedtas et antall som selges etter søknadsrunde og trekningsprosedyre i løpet av april. Bestemmelser om fangstbegrensinger gjøres etter at takseringsresultatet er klart i august. Dersom takseringen viser lave tettheter og dårlig produksjon, kan fjellstyret vedta at det ikke åpnes for jakt. I så fall kan kortet løses inn og jeger får tilbakebetalt pengene (minus administrasjonskostnader). Det kan også åpnes for at jegere kan søke som lag. Dette har av flere årsaker ikke vært mulig de siste åra, men det er flere som etterspør muligheten. Dersom det viser seg å være bra med fugl og høg kyllingproduksjon, kan fjellstyret gjøre vedtak om salg av jaktkort utover de forhåndssolgte korta. Ordningen med et periodekort og evt. dagskort seinere på høsten har vært populært de åra fjellstyret har tilbudt slike kort.

I tillegg foreslås ordningen med et eget kort for smårovvilt videreført. Dette er etterspurt blant dem som f.eks bedriver fellefangst på vinteren men ikke jakter øvrig småvilt. I tillegg gir det et jakttilbud i tider da ikke det er tilgjengelig jakt på andre arter. Dersom en har et annet gyldig jaktkort er det lov å felle smårovvilt i den perioden kortet gjelder.

Det legges opp til at det selges treningskort for hund som tidligere. Verdt å merke seg her er at prisene er indeksregulert. Sist gang det skjedde prisjustering for treningskortene var i 2012. En annen ting som en må legge merke til er at for trening av fuglehunder kan en trene sammenhengende fra 21/8 – 31/3, det er altså ikke opphold under septemberjakta på fugl eller første uka i elgjakta. Dette har vært slik en del år, men er ikke like godt kjent hos alle. Grunne til at det er åpent for hundetrening parallelt med jaktutøvelse er at det tross alt er et begrenset antall kort som selges for september. Det gir derfor de som ikke får kort en mulighet til i det minste å trene hunden. Videre har åpningen for hundetrening i første elgjaktuka vært begrunnet med at de fleste fuglehunder trener på snaufjellet slik at de i liten grad kommer i konflikt med elgjaktutøvelsen.

Sist det skjedde en prisjustering for jaktkort var i 2016. Forslaget for 2020 inneholder en prisøkning fra tidligere tilsvarende konsumprisindeksen. Fjellstyrets priser ligger godt under maksimumssatsene fastsatt i *Forskrift om endring av forskrift om jakt, felling, fangst og fiske i statsallmenning*.

Administrasjonen foreslår videre at alle kort selges via digitalt, både for innen- og utenbygds. Se for øvrig «Salgsprosedyre og korttildeling». Et nettsalg vil være den mest effektive håndteringen av kortsalg. Systemet gjør også jaktrapporteringen enklere. Gjennom forhandlerløsning har fjellstyrekontoret og alle andre som ønsker å selge kort, mulighet til å selge kort over disk til de som ikke ønsker å gjøre et kjøp på nettet. Det samme gjelder de forretninger og tursitbedrifter som i dag selger kort fra blokk.

Administrasjonens forslag til vedtak:

1. Engerdal fjellstyre vedtar opplegg for småviltjakta 2020 som foreslått. Dette innebærer at fjellstyret forhåndsselger 140 jaktkort på småvilt inkludert ryper og skogsfugl i april. Eventuell ytterligere jakt og jaktperioder samt fangstbegrensinger for disse artene vedtas etter taksering i august.
2. Fjellstyret tar stilling til om det kan tildeles kort til turistbedrifter etter at takseringsresultatet foreligger i august, samt søknads- og tildelingsprosedyr mm for disse.
3. Kortene som gjelder for jaktåret 2020/21 selges digitalt enten direkte via nettløsning eller via forhandlerløsning.
4. Betalt jaktkort som ikke benyttes refunderes ikke med mindre helt spesielle forhold foreligger.
5. Jaktrapportering er obligatorisk, og skal skje umiddelbart og senest 4 dager etter endt jakt. Jaktrapportering gjøres digitalt.
6. Daglig leder gis fullmakt til å avgjøre fortløpende og praktiske spørsmål som oppstår knyttet til vedtatte «*Bestemmelser for småviltjakt på statsallmenningen 2020*».

Sak 04.20	Ark 476	Saksbeh.: OOps
Godkjenning av avtale dressurområdet Båren – Hedmark og Oppland Fuglehundklubb.		

Saksdokumenter vedlagt:

- Forslag til avtale.

Bakgrunn.

Engerdal fjellstyre har i en årrekke hatt avtale med Hedmark og Oppland Fuglehundklubb om et dressurområde i Båren. Avtalen gir fuglehundklubben mulighet til å drive dressurtrening i et avgrenset område, og det foreligger egen kommunal forskrift for området noe som åpner for at det kan gis dispensasjon fra generelle båndtvangsbestemmelser.

Fjellstyret inngår denne type avtale med hjemmel i Hundelovens § 8.

Administrasjonens vurdering.

Avtalen gir mulighet for dressurtrening i et område som fra fjellstyrets side er vurdert å ha liten villtetthet. Vurderingen har således vært at det ikke medfører vesentlig ulempe med denne aktiviteten i dette området.

Både forskrift og tidligere avtale fastslår at området i utgangspunktet er åpent for alle som ønsker å drive hundetrening i området, dvs at området i utgangspunkt er åpent for alle hundetyper. Det ligger i sakens natur at siden det er en fuglehundklubb som driver området, er det dressur av stående fuglehunder som dominerer. Langt på vei er det oppfattet at området er avsatt for denne hundetypen, men det følger ikke av hverken forskriften eller avtalen.

Slik administrasjonen ser det, drifter fuglehundklubben området på en ryddig og god måte. Det er ikke registrert klager fra andre brukerinteresser på statsallmenningen. Det foreslås derfor at avtalen videreføres.

Når det gjelder prisfastsetting foreslås det en indeksregulering. Dette er imidlertid adskillig lavere årlig leie enn f.eks dressurområdet ved Sjølenstua.

Administrasjonens forslag til vedtak:

1. Engerdal fjellstyre godkjenner framlagt forslag til leieavtale for dressurområdet i Båren for perioden 01.01.20 – 31.12.25.
2. Daglig leder undertegner avtalen på vegne av fjellstyret.

Sak 05.20	Ark 362	Saksbeh.: OOps
Høring: søknad om oppføring av felles bod – Snerta hyttefelt		

Saksdokumenter vedlagt:

- E-post fra Statskog SF datert 05.11.19

Bakgrunn.

Statskog SF ber om fjellstyrets uttalelse i forhold til søknad fra Snerta Hytteeierforening om å sette opp en felles bod for foreningens utstyr. Denne ønskes oppført i nærheten av gapahuken de har i hyttefeltet.

Det vises til vedlegg for ytterligere detaljer i saken.

Fjellstyret avgir sin uttalelse til Statskog i forhold til at dette er et grunn disponeringstiltak (Fjellevens §12). Fjellstyret må vurdere tiltaket i forhold til bruksrettsutøving, samt i forhold til friluftslivet og naturvern hensynet.

Administrasjonens vurdering.

I og med tiltaket ligger i et område regulert til fritidsbebyggelse og er relativt beskjedent i omfang, kan ikke administrasjonen se at det medfører vesentlig ulempe for øvrig bruk av statsallmenningen.

Fjellstyret rådes derfor til å stille seg positive til tiltaket og at det opprettes avtale mellom hytteeierforeningen og grunneier.

Administrasjonens forslag til uttalelse:

Engerdal fjellstyre har for sin del ingen innvendinger til at Snerta hyttefelt oppfører bod for lagring av hytteeiernes fellesutstyr som omsøkt. Følgelig har heller ikke fjellstyret mot at det opprettes avtale mellom grunneier og hytteeierforeningen om anleggelse av felles infrastruktur innenfor reguleringsområdet.

Sak 06.20	Ark 361	Saksbeh.: OOps
Høring: søknad om graving av grøft – Morten Gundersen		

Saksdokumenter vedlagt:

- E-post med vedlegg fra Statskog SF datert 10.12.19.

Bakgrunn.

Statskog ber om fjellstyrets uttalelse i forbindelse med at eier av Kopparleden 848, Morten Gundersen, ønsker å grave en grøft fra sin eiendom og ut til grøft langs riksveien. Dette medfører at han må grave noen meter over statsallmenningen.

Bakgrunnen for søknaden er at deler av området er bløt myr. For å kunne utnytte større del av egen tomt er det derfor nødvendig å drenere og skifte ut noe masser. Skisserte planer lar seg ikke gjennomføre dersom det ikke lages en drenering som omsøkt.

Det vises til vedlegg for ytterligere detaljer i saken.

Fjellstyret avgir sin uttalelse til Statskog i forhold til at dette er et grunndisponeringstiltak (Fjellevens §12). Fjellstyret må vurdere tiltaket i forhold til bruksrettsutøving, samt i forhold til friluftslivet og naturvern hensynet.

Administrasjonens vurdering.

Omsøkt tiltak ligger i del av statsallmenningen som inngår i regulert område, på et relativt begrenset areal mellom veier og boligtomten til Gundersen sentralt i Drevsjøgrenda. Området har derfor liten interesse for øvrig bruksrettsutøving. Det er heller ikke registrert verdifulle naturverdier eller friluftsinnteresser i akkurat dette området. Det pågår riktignok et stedsutviklingsprosjekt for Drevsjø, der en bl.a. ser på løsninger med gangveier/turstier og skjøtsel av skogbevokste områder inne i grenda. Så langt administrasjonen kjenner disse planene vil Gundersens tiltak ikke komme i konflikt med dem, i hvert fall ikke i den grad at det medfører vesentlig ulempe.

Det har vært stort fokus på myr som naturtype i forhold til miljøhensyn de seinere åra. Det er derfor ukjent hva overordnede fagmyndigheter vil mene om tiltaket. Slike vurderinger er det ikke opp til fjellstyret å gjøre. Administrasjonen bedømmer derfor at fjellstyret kan stille seg positive til tiltaket.

Administrasjonens forslag til uttalelse:

Engerdal fjellstyre har for sin del ingen innvendinger til at det grøftes utenfor boligeiendommen Kopparleden 848 som omsøkt. Det forutsettes at øvrige tillatelser som er nødvendige før gjennomføring innhentes.

Engerdal fjellstyre har ingen innvendinger til at grunneier og søker inngår avtale om anleggelse av grøften.

Sak 07.20	Ark 433	Saksbeh.: OOps
Høring: merking av sti Båthusberget – Destinasjon Femund Engerdal.		

Saksdokumenter vedlagt:

- E-post med vedlegg fra Statskog SF datert 30.01.20.

Bakgrunn.

Statskog SF ber om fjellstyrets uttalelse i forbindelse med at Destinasjon Femund Engerdal søker om å få merke sti fra Djupsjøen og en runde oppe på Båthusberget. Området er et populært turområde, og det legges opp til at eksisterende sti merkes ihht DNT's Merkehåndbok.

Det vises til vedlegg for ytterligere detaljer i saken.

Fjellstyret avgir sin uttalelse til Statskog i forhold til at dette er et grunndisponeringstiltak (Fjellevens §12). Fjellstyret må vurdere tiltaket i forhold til bruksrettsutøving, samt i forhold til friluftslivet og naturvern hensynet.

Administrasjonens vurdering.

Generelt vurderes dette tiltaket som relativt uproblematisk i forhold til de tradisjonelle interesser som fjellstyret er satt til å administrere og ivareta i slike saker. Av saken går det fram at reindriften også er invitert til å mene noe. Dette er bra siden det er reinbeiteinteressen som atakelig er mest påvirket av tiltaket. Fjellstyret bør derfor poengtere dette hensynet.

For friluftslivet vil tiltaket være positivt, da det gjør turen litt mer sikker for de som føler seg mer trygg på en merkt sti. Fjellstyret har for øvrig for noen år tilbake klopplagt deler av foreslått sti over blte partier ned mot Båthussjøen. På den måten er ddet allerede tilrettelegginger i området.

Derimot er det verdt å ta hensyn til en verdifull rovfuglhekking i området som blir vurdert. Fjellopsynet har ikke aktuell status på denne hekkingen, men erfaringsmessig vil en merking medføre noe mer trafikk og dermed mer forstyrrelser. Optimalt burde derfor merking skje etter at en til våren får undersøkt hvorvidt hekking skjer, og evt gjøre justeringer dersom denne blir vesentlig påvirket.

Administrasjonens forslag til uttalelse:

Engerdalfjellstyre har i utgangspunktet ingen innvendinger til at sti merkes som skissert. Det bes imidlertid om at arbeidet utføres til sommeren etter hekkeperiode for rovfugl, slik at en bedre kan klarlegge hekking og tilpasse stilegging i forhold til denne.

Videre er det viktig at reindriftens interesser i saken blir ivaretatt.